

[Dræbye]

der er problemet i boligbyggeriet for øjeblikket, er, at man på grund af meget dårlige forventninger til reallønnen har fået et meget lavt ejerboligbyggeri. Vi mener ikke, at man løser disse problemer ved alene at øge det almennyttige byggeri, således som det i praksis er tilfældet med den foreliggende lovgivning. Vi tror, at det sikre i forbindelse med hele denne reform er denne forøgelse, og vi mener, det havde været rimeligt og fornuftigt at øge andelsboligbyggeriet i stedet for.

Men jeg skal pege på et specielt problem, som knytter sig til det ene af ændringsforslagene, nemlig spørgsmålet om permanente kvoter eller midlertidige kvoter. Man kan måske hævde, at vi ved at stille forslag om, at de 1.500 andelsboliger skal være permanente, og at udvidelsen med yderligere 2.000 alene skal finde sted i årene 1982 og 1983, skaber en forskel imellem det almennyttige byggeri og andelsboligbyggeriet. Men det er en forskel, det er nødvendigt at skabe, for det fremgår af det materiale, boligudvalget har fået, at regeringen, når den skal vurdere, hvad der vil være af boligbyggeri på det støttede byggeris område i fremtiden, alene regner med, at andelsboligbyggeriet vil forekomme i 1982 og 1983; efter 1983 er det i alle de materialer, som boligudvalget har modtaget, nulstillet. Derfor er folketinget nu, inden man vedtager boligbyggeriloven, nødt til at gøre noget aktivt, og ligesom jeg gjorde ved behandlingen af det forrige lovforslag, vil jeg sige til centrum-demokraterne, at dette virkelig er et område, hvor det var rimeligt at få manifesteret, at der er et flertal i folketinget, som står ved, at andelsboligbyggeriet ikke kun er en midlertidig foreteelse, men er noget permanent, for alle uden for denne sal vil opfatte de meldinger, der er kommet fra regeringen, på en sådan måde, at dette her er noget, man kun får i 1982 og 1983; man kan blot læse bilag nr. 71, hvoraf det meget tydeligt fremgår, at denne nulstilling er en realitet.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, som er stillet både af hr. Arne Bjerregaard og af hr. Dræbye.

Hr. Dræbye postulerer, at en nedgang i det private boligbyggeri gør det nødvendigt

at udvide kvoten for private andelsboliger. Det, der foregår i øjeblikket, er, at folk flytter fra deres private parcelhuse på grund af finansieringen, på grund af krisens problemer med skilsmisser osv., og det har betydet, at man har fået kæmpemæssige køer inden for de almennyttige boligselskaber. Det siger hr. Dræbye så at vi skal løse med det ændringsforslag, han her har stillet.

Hvad koster det at flytte ind i en andelsbolig? Det koster fra 80.000 til 100.000 kr. i udbetaling. Hvilke sociale problemer løser vi med det? Hvad er det for personer, der kan flytte ind i dem? Er det dem, der står i kø i øjeblikket for at få en bolig? Det må vi vist klart konstatere at det ikke er.

Derfor duer de radikales forslag om udvidelse af kvoten ikke i den situation, vi står i. Det er en bolignødssituation for nogle mennesker, vi skal løse i folketinget; vi skal ikke begynde at hejse den høje fane for en bestemt form for byggeri, som ikke løser nogen problemer i den nuværende situation.

Jeg synes også, det er beklageligt på baggrund af, at det forlig, vi indgik med det radikale venstre om indførelse af det private andelsbyggeri, gik ud på, at der skulle gennemføres en forsøgsordning. Vi har ikke fået lavet nogen undersøgelse eller evaluering af denne forsøgsordning endnu. Vi ved, at der enkelte steder er private andelsboliger færdige.

Jeg synes, det ville være rimeligt, om folketinget undersøgte, hvordan disse private andelsboliger virkede for boligforsyningen til den almindelige, brede befolkning, inden man tog så drastiske skridt, som det radikale venstre her foreslår i sit ændringsforslag.

Derfor skal man stemme imod ændringsforslaget. Det er boligproblemerne, der skal løses, det er ikke faner, der skal hejses i den nuværende situation.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har ikke været og er ikke imod støtte til almennyttigt byggeri, og det har vi mangfoldige gange givet udtryk for, også igennem de forhandlinger, vi har ført, og de forlig, vi har indgået på dette område. Vi mener bare stadig, at den måde, man gør det på, er forkert. Det bør være sådan, at staten ikke er bundet ud over finansieringsøjeblikket. Så må vi finde ud af, hvor meget staten skal give i til-